Ч. 183. (354). Львів, Середа, дня 26. липня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих територіях 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К
„ півроку	9·— „
„ чверть року	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чверть року	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	3 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламациї вільні від почтової оплати. Рукописі приймають ся лише оплачені, а звертають ся тільки зажадані і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрациї й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руська 2.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 1 К. за стрічку, а в оповістках 60 сот., в редакційній части 1 К. Повідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

З боїв на східнім фронті.

З головної пресової кватири доносять до „Neue freie Presse“ під датою 23 с. м.:

Коли Росіянам не вдалось в гірській области між горішним Прутом і Білим Черемошем вдертись через угорську границю, скріпили вони в послідному тижни свої зусиля, щоб сфорсувати дорогу через Яблоницьке сідло.

Вони вдарили з широкої кітловини від Микуличина, який дня 8 с. м. зайняли через вузьку лісисту долину на стоках Явірника і Лемнева в полудневім напрямі, заатакували дня 17 с. м. наші передні сторожі на Хомяку, посуваючись дорогою, яка виходячи з глубоко врізаної долини Прута, веде в західнім напрямі на північнім склоні Маґури.

Росіяни посунули свої відділи з долини Прута в напрямі висоти; їм вдалось в половині минувшого тижня зайняти Маґуру. Наступ наших відділів відкинув їх з сеї гори. Тепер розпочали Росіяни з великими силами новий наступ з долини ріки. Щоб оминути сей напір, уступили наші там борючі ся війська на найблисше пасмо гір на полудни від Маґури на приготовані становиська.

Росіяни, які обережно розмістились на полишеній нами Маґурі, не піднимали доси ніяких наступів на границю. Впрочім панував в Східній Галичині супокій.

Воєнний справоздавець „Berliner Tageblatt-у“ обговорюючи положене на східнім фронті, зазначує, що ситуація в тій боєвій области видасть ся зрілою до всякого рода несподіванок. Точка тяжести опору австро-німецької армії проти російських атаків спочиває в силах, які ставлять завзятий опір в области на полудне від Дністра аж по Надвірну.

На західнім фронті.

„Manchester Guardian“ порівнує бої під Ovillers з уличними борбами. Треба би отже заосмотрити жовнірів що найменше в сталеві нагрудники і в щити. В будучности війну буде вести піхота при помочи атаків. Анґлійський фронт є тепер за вузкий для проломаня фронту. Російська тактика атакованя на широкім фронті є слушна. Але о проломаню фронту й бесіди не може бути. Можна би його осягнути, як би фронт мав що найменше 20 миль ширини.

До „Timesa“ доносять з анґлійської головної кватири, що бої по лісках прямо страшні. Німці через півтора року були панами тих лісків і зужили цілу свою штуку до дефензивного їх приготовання. Стрілецькі рови перероблено в поперек а переплєтено дротом з колючого дроту уміщено між деревами. На всіх корисних місцях побудовано шанці і криївки. Крім того ті ліски незвичайно густі. Анґлійці вирубали зі 20 дерев перед неприятелем і вдерли ся отвором, який через се повстав. Але і сї отвори так густо покриті були зрубаними деревами, що майже не ріжнились від околиці, в наслідок чого міг неприятель розвинути успішний огонь з машинових крісів.

„Echo de Paris“ завважує, що Німцям помогла мрачна погода в цїли присунення тяжких батерій, які чинно підпомагали гарматне приготоване проти анґлійських позицій. Треба сподівати ся дальших ворожих зусиль.

Воєнні кореспонденти „Daily Telegraph“ і „Daily News“ доносять з анґлійської головної кватири, що анґлійські операції над Сомою мали головно на цїли вирівнане кривих ліній, які виказують анґлійські становиська. Зміряючи до тої цїли обсадили Анґлійці ліс Фурро і подали свою лінію. Німці зачали знова свої завзяті наступи на анґлійські позиції, котрі тривають без перерви.

ЦІРІХ. Начальна команда армії видала приказ до цілковитої евакуації Rheims. Невідомо, чи отсе зарядженє є вислідом плянованої нової офензиви в Шампанії.

ЖЕНЕВА. Клемансо пише: Під Верденом вичерпує ся наша хоробра армія в тяжких протинаступах проти нново забраних Німцями становиськ, щоби направити похибки наших вождів, о скілько воно ще не запізно.

Світова війна.

Російське звідомлене.

З д. 22. липня по полудни.

Західний фронт: На лівім крилї позиції під Риґою тривають дальше бої з німецькими військами. В околиці села Мартички (11 км. на північний схід від Сморґоня) удало ся нам нічним наступом, котрий увінчав ся успіхом, взяти часть ворожого рова. Німецька тяжка артилєрія острілювала відтинок на схід від Барановичі дуже нагально. На полудне від Липи відкинули наші війська неприятеля дальше. Посунули ся вони наперед через місточко Берестечко і зискують дальше на терені в західнім напрямі. Війська ґенерала Сахарова взяли дня 20. і 21. липня понад 300 офіцирів, в тім одного ґенерала і одного полковника, а також понад 12.000 жовнірів, так що загальне число полонених німецьких і австро-угорських жовнірів в часї операцій від 16. липня виносить разом з офіцирами 26.000. Число здобутих гармат і машинових крісів допірва стверджуєсь. В околиці

РОМАН СЕКЕЛА.

Червоні маки.

(Кінець).

З розвиненими синьо-жовтими прапорами, з піснею на устах увійшло наше січове військо у місто Р. одно з найстарших городів давного галицького князівства. Саме місто знищене у більшій части уступаючими минувшого року московськими військами, робило сумне враженє, та нагадувало на сю велику руїну, яка тепер нависла над нашу землю, про котру говорено колись „що мала плинути медом і молоком“. Мешканці міста, яких немного полишило ся, повибігали на вулиці і радісними окликами стрічали наших добровольців. А вони йшли веселі, в найбільшім ладі, твердим жовнярським кроком і хоч піт лив ся з їх лиць — не видко було по них ані сліду втоми.

Вже було добре з полудня, як кошове військо увійшло у село Ч. — на нове місце постою. Туть вже був зладжений обід. Стрільці сейчас розтаборили ся — дехто в хаті, инший в стодолі.

Мешканці села дуже радо прийняли наше військо — чим хто міг ділив ся із стрільцями.

Великий громадський майдан, на якім розтаборили ся трени і кухні зароїв ся від стрільців: Деякі поклали ся спочати, другі шукали товаришів — инші влізли у потічок, щоб хоть троха обмитись та охолодити ся. Деякі почали зараз писати картки — оден до брата, другий до свата, а найбільше до дівчат. Коли зробив ся який-такий лад — началась весела гутірка. Хтось заграв на сопівці, другий йому приспівував.

Сонце ховало ся вже за далекі ліси.

Червоні маки, якими стрільці прикрасили свої шапки вже зівяли. Прогомоніли пісні. Надійшла „темна нічка та невидная“ — і твердий сон замкнув очи бадьорним нащадкам колишнього запорожського війська. — Поснули вони. — І неодному приснив ся певно сей щасливий час, коли малим хлопятем ведений матерію за руку бавив ся у квітчастому садочку, другому здавало ся, що сидить біля своєї любки, тулить її до серця й тихо з нею розмовляє — а третій бачив мов на яві великий похід війська, якому не було кінця. Широкою дорогою посували ся непроглядні маси жовнірів, чути було страшливий гук гармат і свист куль, стовпи чорного диму двигались у небо. — А по обох сторонах сеї дороги не росли инші цвіти — лише червоні маки і червоними маками був прибраний кождий із сих несчислимих рядів.

Снить ся йому, що й собі хоче він зірвати такі червоні маки, та прикрасити ся ними — витягає руку, а се не червоні маки, але кров, всюди кров — ціле її море! Приступає до тих жовнірів, що їдуть великим походом, дивить ся близше, а їх лиця білі як полотно, а їх тіла прикрашені не червоними маками, але спеченою кровю — і волосе стає йому дубом. Ах! сеж мертві люди, сеж страшний похід мерців! — Шукає за своїми і віднайшов їх. Попереді високо — високо має синьо-жовтий прапор, а за ним поступають вкриті ранами, з яких пливе червона кров — його товариші. Поступають, дивлять ся вперід скляними очима й тихо співають стрілецьку пісню:

Гей у лузі червона калина похилила ся,
Чогось наша славна Україна зажурила ся.

сіл Вербень і Плашів на правім березї Стиру на полудне від устя Липи окружено австро-угорський полк піхоти краєвої оборони ч. 13; цїлий полк піддав ся.

Галичина. В околици села Ворохта ($6\frac{1}{2}$ км. на полудне від Татарова) на дорозї з Делятина до Мармарош—Сиготу видерли ми неприятелеви вчера кілька узгір, взяли полонених і здобули три машинові кріси. В тій самій околици на захід від Яремча (9 км. на південний захід від Делятина) взяли ми австро-угорську компанїю з машиновими крісами.

З дня 22. липня вечером.

На лївім крилї становись коло Риґи мали ми кілька нагальних битв з ворогом. Наші оружні сили вдерли ся на кількох місцях до ворожих фортифікацій першої лінїї. Гарматній огонь з обох сторін був нагальний. На лївім березї Липи в околици села Звинячі на схід від Горохова виконали наші стежі сильний вивідний випад, підчас котрого взяли до неволї нїмецьку сторожу, зложену з офіцира і 42 жовнїрів.

Турецьке звідомлене

КОНСТАНТИНОПОЛЬ. (Ткб.) Аґ. Міллї: Звідомлене турецької головної кватири з дня 22. липня: Гнане нами вчера російське військо, яке відступало в неладі на схід, пробувало окопати ся у віддаленю 30 км. на схід від місцевости Ревандус, та не могло станути до битви з нашими військами, які йшли погонею за ними і відступило до границї. В послїдних боях здобули ми три машинові кріси. На кавказькім фронтї на правім крилї сутичка стеж. На иньших фронтах місцеві огневі бої. Ми відігнали гарматнїм огнем ворожий лїтак, що появив ся над Седіль Бар.

Наші відділи, що бють ся на переді, відігнали відділ неприятеля, що появив ся коло Катя. Відділ той відступив в напрямі Романа. Прийшло до боїв між нашими відділами і двома ескадрами ворожої кінниці коло міста Суезу і над каналом. Неприятель утік, полишивши кількох убитих. За ним пішла погоня в напрямі каналу.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ (Ткб.) Головна кватира оголошує:

Фронт в Іраку: В відтинку Евфрату один з наших моніторів заатакував два ворожі монітори і на однім з них спричинив пожар. Ворожі кораблї мусїли втечи.

Перський фронт: В відтинку Керманшаг положене не змінилось. В околици Баре відперто російські сили енерґічними наступами на схід. Війська наші дійшли до околиці 35 км. на схід від Ревандус. Ворожі задні сторожі понесли в нагальнім нашім огни поважні втрати.

З кавказького фронту і иньших нема нїчого важного до оголошеня.

Кружляк Міділлї д. 22 см. на полудне від Севастополя стрітив ся з сильною ворожою морською силою, що старалась відтяти йому дорогу. Міділлї був приневолений звести чотирогодинну борбу з новим російським воєнним кораблем і чотирма контрторпедовцями. Хоч неприятель постійно стягав підмоги, Меділлї переломив перстїнь, який його замикав і вернув, нїчого не потерпівши.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ (Ткб.) З причини народного свята прибрано місто численними хоругвами. Дневники містять взнеслї артикули на честь 8. річниці приверненя конституції, підчеркуючи похвальні воєнні подвиги минувшого року і зазначують, що Туреччина в теперішній війнї лиш дальше провадить ту святу війну, яку розпочала липневою революцією в 1908 р., щоби уратувати независимість і своє істнованє. Гробовець славного турецького адмірала Хайредина Барберусса прикрашено золотою фльотовою медалю, так само гробовець князя Сулейманапаші.

На Балканї.

„Berlingske Tidende“ доносить з Парижа: Президент державного комітету для заграничних справ Leygues вказує на конечність веденя офензиви на солунськім фронтї, щоб назад відібрати Болгарії ролю сторожа орієнту, яку в імени Нїмеччини перебрала. Солунська офензива є конечна, як новий член в офензивах порішених союзниками, щоб вже раз зломити остаточно відпорну силу Австро Угорщини.

Румунїя перед рішенем.

ВІДЕНЬ. Дорогою на Будапешт доносять з Букарешту: „Універзуль“ пише, що в найблисшім часї слїдують дуже важні події, які будуть мати великий вплив на становисько Румунії. З диплёматичних кругів втаємничених в румунські відносини довідують ся, що Румунїя виступилаб оружно проти осередних держав лиш в тім случаю, колиб Росії вдалось опанувати Карпати. Инакше останеть ся Румунїя невтральною до кінця війни, щоб в відповідну пору виступити з своїми жаданями.

Уступлене Сазонова.

ПЕТРОГРАД (Ткб.). Президент мінїстрів і мінїстер справ внутрішних Штірмер іменований мінїстром заграничних справ. Задержує він провід в радї мінїстрів. Мінїстер справедливости Хвостов іменований мінїстром внутрішних справ, а бувший мінїстер внутрішних справ Макаров мінїстром справедливости. Димісію мінїстра заграничних справ Сазонова в наслїдок його просьби принято.

ПЕТРОГРАД (Ткб.). (П. Аґ.). В рескриптї до Сазонова підносить цар ревність, з якою йшов він все за вказівками царя, веденого справедливостию і славою вітчини, як також висказує свій жаль з причини, що стан здоровля мінїстра приневолює його подати ся до димісії.

БЕРЛІН (Ткб.). В справі уступленя Сазонова пише „Berliner Tageblatt“: Наслїдник Ізвольського майже через 6 лїт занимав свій уряд. Власне в послїднім часї видавалось, що сильно держить ся на своїм постерунку. Длятого вістка о його уступленю приходить несподївано. Трактат однак російсько-японський є получений для Росії з великими жертвами і робить Японїю нараз переважаючою державою в східній Азії. В дносини до Швеції знова заострили ся дуже задля надужить російської фльоти, а під зглядом поступованя з Румунією мають певно правлячі в Росії круги ріжні гадки.

„Lokalanzeiger“ пише, що сего рода нове уґрупованє мінїстрів не свідчать о якихсь надто корисних відносинах.

РОТТЕРДАМ (Ткб.). „Daily News“ доносить, що російська полїтика не змінить ся в наслїдок уступленя Сазонова.

З кервавої гуцульскої слави.

По довшім відпочинку одержав IV курінь приказ до походу на полудне. Чудові сторони долини Адіджі, окруженої з усїх сторін вінком гірських пасм, покритих частинно лїсами, а дальше море розцвилих виниць, з своєю каналїзацією—просто кождого манили. Здалека білїли ся снїгами вкриті верхи, а полудневе повітрє розпирало груди.

Весна в повнім розгарі *). Красу природи відчувало ся ще більше, коли у вечері розтаборив ся курінь на відпочинок. Чудова, ясна, тихенька ніч була справдішнїм лїком для помучених людий, вона забила все лихо, що неодному долягало. Вже самі гори неодному з Гуцулів, з яких складаєть ся курінь, уприємнювали хвилї відпочинку. А хоч наші Карпати мало подібні до тирольських Альп, всеж деякі гірські спади, купки дерев тощо нагадували се або инше з рідних сторін.

У таборі панував поважний настрій. Одні оповідали собі пригоди з життя, хтось грав на сопілцї сумну мельодію. Зі смерком стало втихати й житє в таборі. Тут і там чути ще кілька слів, тут і там глибоке зітханє непевного завтра...

* * *

Зачав ся бій.

Усякі полки, ріжні народи вдарили на призначені їм місця ворожих становищ Під сильним ударом Італїйцї подали ся. Попала ся воєнна добича, полонені, муніція, верхи за верхами з своїми укріпленями, словом — австрійська побіда. Похвали висших команд, звідомленя з подвигів инших полків і куренів одушевляли нас усїх. І кождий з нас хотів прийти як найскорше до бою, щоб причинити ся й собі до остаточної побіди, щоб світова війна скорше покінчила ся.

Курінь стояв недалеко за боєвою лінією як резерва. Велике гірське пасмо Арментеро розтягало ся на ворожій землї, вистаючи над околицею. Високе до 2000 метрів, місцями стрімко спадисте, вкрите було в части густим лїсом. Довгі ряди дротяних перешкод вздовж вершка пасма вказували ясно на ворожі становища.

При музицї гармат посувала ся австрійська передня лінія вперід. Ріжнокалїброві „ворони“ з шумом і свистом дерли повітрє,— а все в сторону вершка. Працювала тяжко також ворожа артілерія.

* * *

Вечеріло. Спека зменшала ся. Зірвав ся легенький вітрець. Поволї затихла й артілерія. Кождий лекше відітхнув, бо пережив нинїшній день. А що принесе з собою завтра?

Вже смеркало ся, як IV курінь дістав приказ заміннти передню лінію, що також не мало зазнала в цілоденній боротьбі. Вмить піднесло ся усе наче зелектризоване. Тут і там глибокий віддих, тут і там чути може й останнє „Бувай здоров!“ Роями й четами перенїс ся курінь у переднї становища.

Була погідна й тиха ніч, лиш деколи забренїла ворожа кулька — наче для перестороги, а кождий такий вистріл відбивав ся кількаразовим відгомоном. Вагу таких хвиль зрозуміє хиба той, хто їх пережив.

За кілька годин зачав ся знов бій відповідно до виразного приказу „пасмо мусить бути наше“. І пішли у бій „Тирольцї Сходу“ — оборонцї справдішнього Тиролю...

Минуло пять тяжких, горячих днів, днів завзятих змагань. Арментеро попало ся в гуцульські руки враз з ворожими недобитками та воєнним матеріялом. Здобули його Гуцули, оплачуючи дорогою кровю просто кождий камінь, бо Італїйцї боронили завзято рідної землї. Не дивно, що по кількадневнім бою сотнї прорідили ся. Неодного нестало... А санїтети мали богато-богато роботи.

В сїй битві ранено тяжко четаря Евгена Гнатковського з Коломиї. Куля поцїлила в черево, рана була безвихідна. Незабаром його нестало, як богато инших. По смерти подано його другий раз до відзначеня—і то золотою медалю. Та се вже хиба тільки до загальної статистики відзначень Українців, яка певно колись скаже ясне слово правди й замкне уста всїм нашим клеветникам... Покійний Евген Гнатковський скінчив українську ґімназію в Коломиї, опісля записав ся на правничий видїл львівського унїверситету. Перед війною покінчив усї студії. Чимало займав ся просвітно-економічною працею в коломийськім окрузї. Його геройська смерть є для нас невіджалованою втратою.

І. Н. (В. С. в. У.)

МІНІЯТУРНИЙ ФЕЙЛЄТОН.

Причинок.

На земли стояла спека — сонце великим колом йшло по небі. Битим гостинцем іде небога — таких небог тепер богато. Босі ноги присїли порохом — уста залипли, очи прижмурила а йде.

Ох душно, ох спрага палить і ноги вже не домагають; пройшла вже зо дві милї — а ще стелить ся великий шмат дороги.

Біля гостинця ряд вишень, приманчиво запрошує втомлену дорогою. — І хоча у дома дітоньки малі лишила, і стару лисю їм берегти казала, таки треба відпочати.

Сїла — обтерла зіпріле лице і зовялі очи — сперла головку на долонї — та задумала ся.

Біля неї квітки, зїлє — а за дорогою хвилюють збіжа, збіжа — а її думки линуть, линуть і краю їм нема.

Їй пригадалось, як вона виряджала в дорогу свого Стефана. Ось незадовго буде вже рік. Його дітоньки кругом обступили плакали — а він їх потїшав, голубив. Всї вивели його за село — він ще раз обернув ся, махнув на прощанє рукою і пішов.

І много, много передумала, бо й много пережила.

Виймила із пазухи лист, що вже його читала... Пишеш, що пенсії ще не фасуєш, се мене дуже болить, що ти з дітьми гірко бідуєш...

Сльози покотили ся, впали на папір і атраментове розмазали слуфко. Повіяв вітер, просушив сльози — пригадав ся голос Никольця: Мамцю, а незабудь, та плинеси нам з міста колаца, а другі вторували. Кобиж Никольцю, дїти любі, дали пани вже раз той квіт — то би принесла, прошептала — встала та потягла в повіт.

Ніч вже покрила землю, як знеможена небога тяглась до села.

Квіту не було, лиш у вузлочку пару цукорків і потїшаючі слова.

Я. Р.

НОВИНКИ.

— **Відзначенє українського полку.** В деннім розказї 35 (золочівського) полку краєвої оборони з дня 11. липня є. р. сказано:

---

*) Друга половина мая с. р.

Стежа полку під проводом хорунжого Одовічука здобула нині в ночи в хоробрім наступі вороже передне становисько та полонила велике число Росіян. Висказую хорунжому Одовічукови та його хороброму відділови моє повне признане. — Альтман, полковник.

Що сей відділ вже нераз виявив свою хоробрість, свідчать слідуючі дані: На 68 людий, які є до сего відділу приділені, припадає доси 1 золотий медаль, 8 срібних I кл., 20 срібних II кл., 32 бронзових медалів, 51 похвальних корпусних признань та 4 срібні пруські металї.

— **Здоровлє Цісаря.** З Відня доносять до Будапешту, що Цісар чуєть ся вповні здоровим та що знаменито виглядає. В щоденнім житю цісаря наступила лиш о стільки зміна, що рано, перед розпочатєм урядованя, о скільки є погода, проходжує ть ся по шенбрунським парку. Окрім того доносять, що Цісар має постійно добрий апетит; по обіді курить звичайно легке циґаро.

— **Комітет для буковинських збігців.** Оноді заснував ся у Відни комітет для несеня помочи буковинському населеню, яке в наслідок воєнних подій, не рідко втративши ціле майно, опинилось в західних краях монархії. Число збігців виносить 250 тисяч, отже, третину всего населеня краю.

Комітет видав відозву до населення Австроугорської монархії, в якій просить о матеріяльну поміч для збігців. Віцепрезидентом сего комітету є посол Н. Василько, а в склад прибічної ради входять отсї Українці: Др. Николай Дрогомирецький, Волод. Ясеницький, радник висшого краєвого суду в Чернівцях, посол Лукасевич, та посол Ілія Семака.

— **Аванзи урядників-Українців при ц. к. станиславівській дирекції зелізниць.** До X кл. ранґи посунені: Мартинїк Корнило з Бурштина і Кожушко Михайло з Матїевич; до VIII кл. ранґи аванзував Копитко Йосиф з Ходорова.

— **Право прилюдности.** Міністерство віроісповідань і просвіти надало I VI кл. приватної української ґімназії в Городенці право прилюдности на шкільний рік 1915/16.

— **Ґр. Тіса у Цісаря.** Угорський президент міністрів ґр. Тіса конферував дня 24. с. м. з міністром заграничних справ бар. Буріяном; відтак має бути на авдієнції у Цісаря.

— **Цісар Вільгельм на східнім фронті.** Німецький Цісар приїхав з західного фронту на східний терен війни.

— **Краєва комісія для опіки над вертаючими домів жовнїрами в Галичині.** Оноді утворено краєву комісію для опіки над вертаючими домів жовнїрами в Галичинї. Склад її ось такий: Президент: намісник краю бар. Діллер, заступники президента: краєвий маршалок Незабітовський, римо кат. архієпископ львівський д-р Більчевський і греко кат. станиславівський епископ д-р Хомишин. Краєва комісія поділена на три окружні комісії: президентом львівської окружної комісії є архиепископ Більчевський, заступниками: архиепископ Теодорович, ґр. Пінїнський, ґр. кат. ґен. вікарій Білецький і Петро кн. Сапіґа. Президентом краківської окружної комісії є епископ кн. Адам Сапіґа, заступниками д-р Лео і Адам Федорович; президентом перемиської окружної комісії є Владислав кн. Сапіґа, заступниками правительственний комісар Липковський і мітрат Левицький. Управителем бюра краєвої комісії є радник двора Брікнер. Адреса бюра: Краків, ул. Чиста, ветеринарійний інститут.

— **Манїфестації в Італії з приводу засуду Дра Батістія.** На вість про виконане вироку смерти на австрійськім підданім, який, — як ми писали — втік був до Італії, вступив до війська та в характері капітана альпинів дістав ся в австро-угорський полон, відбув ся в Римі демонстраційний похід, в якім взяли участь ірредентистичні, націоналістичні, демократичні і инші товариства. Похід з музикою задержав ся перед Паляцо ді Венеція, де піднощено оклики. Відтак пішов похід на капітоль, щоб уладити демонстрацію проти Австро-Угорщини. На капітолю промавляв бурмістр столиці, зазначуючи діяльність Батістія в напрямі піднесеня народного руху. Він впевняв, що тріумф є більший, чим більше є мучеництво. Дальші бесїдники підбурювали присутних та товпу, що приглядалась походови, до ненависти і мести проти Австро-Угорщини і Німеччини. В Міляно збори ріжних товариств ухвалили збирати грошеві датки на здвигнене памятника Батістія в Трідентї. На засїданю міської ради бурмістр і кілька соціялістів-радних виголосили більше або менше палкі бесїди про Батістія, тиранію і австрійське судівництво.

— **Заборона висилки польських часописий з Варшави.** „Kurjer Warszawski“ доносить ось що: „Силою розпорядку властий з дня 13. с. м. задержують ся висилку польських часописий й книжок, виданих на просторі німецької окупації в Польськім Королївстві, поза границї згаданого простору.

— **Розвязане італійських шкіл.** Краєве правительство в Істрії розвязало італійську ґімназію в Мітербурґу по сїй причині, що в поблизьких околицях є дві італійські ґімназії. Розвязано також дівочий музей в Полі, бо учениці розбрились по широкому світї.

— **З російської неволї.** Дня 5. липня приїхали з російської неволї до ц. і к. резервового шпиталю в Літомєрицях слїдуючі жовнїрі-Українці:

Волод. Рудовів, Алек. Пасу, Стефан Стефанюк, П. Цуліцук, Атаназий Гранецка, Іван Клюк, Василь Вархота, Андрій Хомин, Александер Горащ, Ілія Мольнар, Іван Акриницчук, Василь Пилипів, Юрій Москалик, Михайло Гембич, Теодор Волошин, Василь Гримишин, Михайло Лешко, Тимко Кищ, Микола Рудий, Лейзор Роттенберґ, Андрій Чапка, Йосиф Шелябський, Юрій Слухиняк, Конрад Базів, Ілько Гребиняк, Іван Какуляк, Антін Натуско, цивільний Іван Голерка, Микола Михайлюк, Микола Шаварський, Іван Гасий, Василь Феличка, Іван Юзко, Василь Гуцуляк, Михайло Парбан.

— **Пятнистий тиф в Галичині.** В часї від 9. до 15. липня провірено в Галичинї 120 занедужань на пятнистий тиф в 17 повітах (35 громадах) у місцевого населеня. В иньших областях адміністаційних було в тім часї 19 случаїв занедужаня на пятнистий тиф.

— **Ґр. Андраші в Берлінї.** З Берліна доносять, що прибув туди член угорської опозиції посол до угорського сойму ґр. Юлій Андраші.

— **Жінки і правниче зване в Австрії.** У відповіди на петицію, яку вніс союз жінок о допущене жінок до урядів, в котрих вимагається правничих студий, видало міністерство судівництва відмовне рішене, стоячи на тім становищи, що число адвокатів та нотарів в Австрії є вповні достаточне та що жінка не зможе в суді як урядник репрезентувати гідно урядову власть.

— **Наші полонені в Росії.** Польські київські ґазети містять отсї подробиці про австрійських полонених: Бранців, яких полонено підчас послїдної російської офензиви, висилають ся до пільних робіт. Нові полонені ріжнять ся від попередної партії, присланої давнїйше на російську провінцію. Давнїйші жовнїрі, головно старші були взяті в полон з початком війни. Майже всї були ранені і заки дістались до пільних робіт, мусїли відбути тяжку подорож на Сибір, де пересиділи більше чим рік в бараках. Свіжа партія бранців представляєть ся зовсім инакше. Є се молоді люди, які дістались в полон

— **Лицарі ордеру „пур ля меріт“.** Число осіб, відзначених німецьким цісарем ордером „пур ля меріт“ який є найвисшою пруською воєнною декорацією, виносить як раз 100. До часу нинїшної війни було лиш 15 осіб відзначених тим ордером. Між ними були: великий князь Микола Миколаєвич. З австрійських архикнязів та полководців відзначені ним доси є: начальний вожд армії архикнязь Фридрих, шеф ґенерального штабу Конрад ф. Гецендорф, ґен. Арц, Кевес, а в послїдних часах дістали єю відзнаку наступник престола архикнязь Карло Франц Йосиф та архикнязь Евген.

— **Перше засїдане міської ради в Варшаві.** Дня 23. с. м. відбуло ся перше засїдане першої варшавскої мійської ради, вибраної на підставі ординації мійської, яку надала німецька власть. Представниками німецьких властий був ґр. Квілецкі і бурмістр др Зан. Засїдане отворив кн. Любомірский, висказуючи живу радість, що віддано вкінци ратушеву салю її правним властителям. По промовах иньших бесїдників, окликом: „Нехай живе Польща“! замкнено засїдане.

— **Черновецький архієпископ в Празї.** Дня 24. с. м. приїхав до Праги черновецький архієпископ др Репта разом з двома консист. радниками.

— **Нові державні прапори Росії.** Як звісно, російський державний прапор є трибарвний, біло-синьо-червоний (царство, боярство, народ). Є се отже барви такі самі як і у французьким національним прапорі, лиш уложені в иньшім порядку. Тепер російські правительственні круги занимають ся справою нового національного прапора. Краски його мають бути чорна, біла та жовта.

— **Чи дорого житє коштує в Карльсбаді?** Веселий посліплатник „Укр. Слова“, прислав нинї до нашої редакції „Speisenkarte“ карльсбадської реставрації „Bruder Hanika“. Найдешевше menu коштує 3.50 К.

— **Особисті вісти.** Полк. Гринько Коссак має під сю пору нагляд над вишколенєм нових стрілецьких кадр. Його адреса етап. почта 166.

— **Зі судової салї.** Нині зачало ся продовжене розправи проти Проця б. адміністр. „Дїла“ о спроневірене 15.000 кор. На початку розправи поставив прокуратор внесене, щоби розправу відрочити з огляду на те, що пара клясичних свідків себто о. Дамян Лопатинський і Мих. Коссач перебувають під сю пору вже поза Львовом, та трибунал по нараді відкинув те внесене, мотивуючи свою ухвалу між иньшим довгою слїдчою вязницею обжалованого. З черги переслухано пару свідків. Вирок западе мабуть завтра.

ПОМЕРЛИ.

Олександер Терлецький.

І знов не стало одного між нами — а нас так мало...

Великі жертви складає український народ — молохови смерти, усюди де хто захоче: на поли бою, у шпиталї, по тюрмах, у рідних хатах...

І знов довело ся нам поховати одного з нечисленних бориславських горожан - Українців, Олександра Терлецького, властителя нафтових теренів в Бориславі, який помер 18. с. м. в 55 році житя. Покійний, син послїдного християнина-начальника громади Борислава, вродив в 1861 році, а скінчивши народну школу, став ходити до ґімназії в Дрогобичи. Однак не довго, — ненадійно помер його батько Теодор і дванайцятилїтний хлопчина стає помагати матері в господарованю майном, яке, як на ті часи було розмірно великим (33 ропних та воскових ямзакопів). Від сьої хвилї аж до самої смерти починаєть ся боротьба покійного з ріжного рода бориславськими спекулянтами, які бажали видерти йому батьківщину, як видерли її иншим місцевим господарям. Про отсї „безконечні швиндлї“ писав наш покійний др. Франко, змалював їх на свій лад Стефан Пятка (Ковалїв), вони нашому загалови звісні... А боронити треба було своєї землї та своїх споконвічних прав всїма способами, всїма нервами душі, у всїх властий: у громаді, суді, старостві та по ріжних урядах.

Не диво, що ціле житє покійного, се безупинна боротьба за своє та иньших істноване, нерівна, важка боротьба, яка вимагала від борця неабы якого гарту душі й тїла, — кріпкого характеру, самопосвяти... На обороні власного майна, в обороні „Української Християнської Громади“, (якої предсїдателем був покійний скілька літ) сходить мужеський вік покійного, минали літа, аж прийшла війна... Московські наїзники налетїли на дім пок. Терлецького, кількома наворотами важко побили його, козацька нагайка зломила зелїзне тїло, й він став хворіти... поки довга одноріччна недуга із ніг повалила сильного духом й тїлом Олександра Терлецького. Помер в силї віку, покинувши вірну дружину і девятеро дїтий, з яких дві дочки замужні, а один син — на власному хлїбі. Розпоряджаючи в послїдне своїм майном, не забув покійний й української суспільности, основуючи 10.000 кор. стипендію для студентів висших шкіл (першенство мають студенти гірничої академії, а в разі браку кандидатів слухачі львівської політехніки). Честь памяти покійного громадянина-Українця, та хай легкою Тобі буде рідня земля, в обороні котрої зійшло йому ціле житє. В. й. п.

ОПОВІСТКИ.

Середа, дня 26. липня 1916.

Нинї: 26. липня гр.-кат. Собор св. Гавр., римо-кат. Анни.

Завтра: 27. липня гр.-кат. Акили, римо-кат. Наталії.

○ Всїх В. П. Товаришів—Учителів обох заведень ц. к. Акад. ґімназії, присутних у Львові, просимо безпроволочно, д. 26. липня між г. 10—12 зголосити ся у власнім інтересі в канцелярії управи.

За Управу А. Г.: Осип Янів, Стефан Федев.

○ **Для асентированих і рекляманих. Урядово оголошують:**

І. Після оповістки покликаня П/І., виданої для західних провінцій держави австро-угорської, обовязані є признані також за придатних австро-угорські ополченці року уродженя 1897, а не звільнені з загальних зглядів від військової служби, що прибули до Львова з місцевостий положених поза територіяльним округом львівської ц. і к. військової команди — зголосити ся до військової служби в згаданих повисше речинцях, а іменно: ті, що явили ся до перегляду до 22. липня 1916 включно дня 1. серпня 1916, а ті, що явили ся до перегляду по 22. липня 1916 дня 10 серпня 1916, найпізнійше до години 11-тої перед полуднем. Сі ополченці мають ся зголосити до дотичних доповняючих команд, названих в їх леґітимаційних картах загального ополченя, зглядно до найблизших їх місць побуту ц. і к. повітових доповняючих команд евентуально ц. і к. доповняючих повіт. команд краєвої оборони. Признані за придатних ополченці року уродженя 1897 в територіяльним окрузі львівської ц. і к. військової команди були обовязані зголосити ся у вчаснійшим речинци до військової служби. — Грабовський в. р.

ІІ. Наслідком рескрипту ц. к. намісництва Ч. 153.401/916, виданого на основі розпорядка ц. к. міністерства краєвої оборони з 20. липня 1916 ч. през. 13.409— XIV, подає ся до загального відома, що на случай евакуації міста можуть одержати від політичних властий (маґістрату) дозвіл на полишене у Львові на внесену просьбу окрім згаданих в попередних оголошенях також властителі більших підприємств промислових і торговельних, а також поодинокі урядники таких підприємств. — Управа громади міста Львова.

Послідні вісти.

З головної австрійської кватири.

З дня 25. липня 1916.

На російськім фронті.

На полудне від Днїстра і на захід від Обертина зломив ся вчера ворожий атак в нашім огни.

Відперто російські атаки в вивідних цїлях на полудневий захід від Любачівки. Впрочім минув день супокійно. Від нині рана розвивають ся бої на полудне від Берестечка.

На італійськім фронті.

На полудне від Валь Суґано рушає раз-у-раз ворог до атаків. В околиці Ціма Маора сильна італійська піхота йшла тричі до наступу. Відперто її кождим разом кріваво в рукопашнім бою. В области гори Зебіо слідував пополудні новий сильний атак. Ворогови вдалось війти до одного з наших ровів, однак зновь його відкинено в цілости. Італійці атакують раз-в-раз свіжими випочатими військами в тім відтинку ґрацького корпусу. Становисько військ того корпусу, яке вже в попередних борбах було незрівнано, хоробре, ударемнює кожде зусиле ворога. Огнь італійської артилерії зміг ся підчас атаків до незвичайної сили. Все те однак на дармо. Втрати ворога щоденно є незвичайно важкі.

В горах Стільфсер відперто атак компанії Альпійцїв на Наґлерштітце.

На височинах на полудневий схід від Борґо розбито два італійські нічні атаки. В области просмику Ролльо після послїдних італійських невдач, боєва діяльність очевидно сталась слабшою.

На фронті Сочі огонь з найтяжших гармат на Санта Люція і на мостовий шанець на полудне від Подґори. Ворожі атаки на нашї становиська на хребті Монфальконе відперто.

На балканськім фронті.

Без зміни.

Заступник шефа Генерального Штабу
пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

З головної німецької кватири.

На західнім фронті.

На північ від Сом після зломаня анґлійського наступу д. 23. с. м. зібрались вчера анґлійсько-французькі сили на фронті Posieres-Maurepass до рішаючого удару. Він знов зломив ся вже в більшій части в огни, а в деяких місцях після завзятого рукопашного бою, так прим. на схід від Posieres, в лїсі Foureaux, коло Longeneval і коло Guillemont. На полудне від Сом впровадили Французи рівночасно великі сили до приступу на відтинку Estrees-Soyecourt, який лиш на південь від Estrees позискав на короткий час терен, зрештою розбив ся серед найтяжших кривавих втрат для ворога.

В области Мози часами сильні бої артилерії. На лїво від ріки незначні бої ручними ґранатами. На право звідтам відкинено нові зусиля ворога, щоб відзискати втрачений терен на хребті зимної землі в огні замикаючім доступ.

На східнім фронті.

Наступи слабших російських віддїлів на полудневий схід від Риґи і над Двиною відперто.

У ґрупи військ ґен. Лїнтінґена дійшли ворожі наступи на фронті Стонівки на полудне від Берестечка на малім просторі аж до найпереднїйшої лїнії.

На балканськім фронті.

Нїчо замітного.

Начальна управа армії.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Адвокат
Др. ІЗИДОР ГОЛУБОВИЧ
перенїс канцелярію з Тернополя
і веде її
у Львові, ул. Руська ч. 3. І. пов.

Дентистичне заведене
Д-ра Олександра Барвінського
при вул. Сикстуській ч. 17.
Виймоване зубів без болю і пльомбоване.
Штучні зуби в каучуку і золоті.
Українським Січовим Стрільцям робота викону̂є ся даром.
Зголошувати належить ся у асистента Наса.

Всїх наук лїкарських
Др. ЛУКА САФІЯН
ординує у Львові
в улиці Каспра Бочковского ч. 2., від 8—9 рано і від 1—4 пополудни.

Всїх наук лїкарських
Д-р Сильвестер Дрималик
ординуючий лїкар „Народної лічниці“ і Захисту для воєнних сиріт у Львові.
Мешкає при улици Сикстуській ч. 50.
Хорих приймає щоденно від 10—12 перед пол. і від 3—5 пополудни. 16—30

Оголошеня.

Адміністрація „Українського Слова“ приймє зараз хлопця.

Конкурс.

Конкурс на настоятеля української бурси в Самборі. Винагорода: помешкане (кухня, 2 покої і передпокій) і опал. Посада від 1. вересня 1916. Доступна вона також для інтеліґентів збігців. Зголошеня приймає суд. радник, В. Бережанський в Самборі найдальше до 10. серпня с. р. Видїл. 1—2

Пруський уголь

можна замовляти

в Краєвім Союзї господарсько-торговельних Спілок у Львові, вулиця Зїморовича ч. 20.

Достава наступить в короткім часї, тож з замовленями треба спішити ся. 6—?

НОВІ КНИЖКИ.

1) **За козацьким хлїбом:** Оповідане з давних часів. Книжочка має пять роздїлів: І) Стріча. ІІ) Неволя. ІІІ) Ясир. IV) На чайках. V) Козацький хлїб і закінчене та прикрашує еї пять образців. — Цїна одного примірника 70 сот. (для членів 50 сот.).

2) **Войнаровський:** історична поема К. Рилєва, переклав О. Коваленко. Поему попереджає пояснене „Від Редакції і Вступне слово“ Олекси Коваленка. Цїна одного примірника 70 сот. (для членів 50 сот.).

3) **Чекає нас велика річ:** написав Богдан Лепкий (з 10 образками). Цїна одного примірника 50 сот. (для чл. 40 с.).

4) **З крівавого шляху Українських Січових Стрільцїв.** Ілюстрована збірка оповідань і описів, зредаґував Др. Осип Назарук. Цїна одного примірника 1 К 20 сот. (для членів 90 сот.).

Висилає за попереднім надісланем гроший (також в марках) Канцелярія Товариства „Просвіта“ у Львові, Ринок ч. 10. На порто треба долучити 20 сот. (рекомандоване порто 45 сот.). 14—?

„Днїстер“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

Львів, ул. Руська ч. 20. (власний дім).

Телефон ч. 788. — Конто Почтової Щадницї ч. 25.261. — Жирове конто в Австро-Угорськім Банку.

Приймає до обезпеченя від огню будинки, хатні і господарські движимости, меблї, одежу і білизну, збіже в снопах і в зерні, худобу і т. п.

Кождий Українець повинен асекурувати ся від огню, щоби на случай пожежі не понести страти, бо достаток одиниці, то добробут цїлого народа.

Кождий Українець повинен асекурувати ся тільки в Товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер“.

Нема жадного иншого українського Товариства асекурацийного від огню, тільки один

„Днїстер“

„Днїстер“ рахує найдешевші оплати за обезпеченя селянських будинків.

„Днїстер“ звертає кождорічний чистий зиск своїм членам.

„Днїстер“ оцїнює та виплачує шкоди по огни скоро і ретельно, а на членів оцїнкової комісії запрошує все двох господарів.

„Днїстер“ дає підмоги українським школам і бурсам — де виховують ся селянські діти.

Люде асекуровані в „Днїстрі“ можуть дістати позичку у всїх великих банках і в товаристві взаїмного кредиту „Днїстер“.

Власні фонди „Днїстра“ виносять з кінцем 1915 року 6,890.075 корон.

В „Днїстрі“ можна обезпечати від крадежи з вломом движимости всякого рода, а товариства кредитові готівку, цїнні папери і векслї за дешевою оплатою премії.

Адреса „ДНІСТРА“:
Товариство взаїмних обезпечень „Днїстер“, у Львові,
Руська 20.
Адреса для телеґрам: „ДНІСТЕР“ — Львів.
Канцелярії Товариства отворені що дня від 8—2 перед пол.

При полагоджуваню закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово“.

Видає і відвічає за ред.: Д-р. Сидор Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.